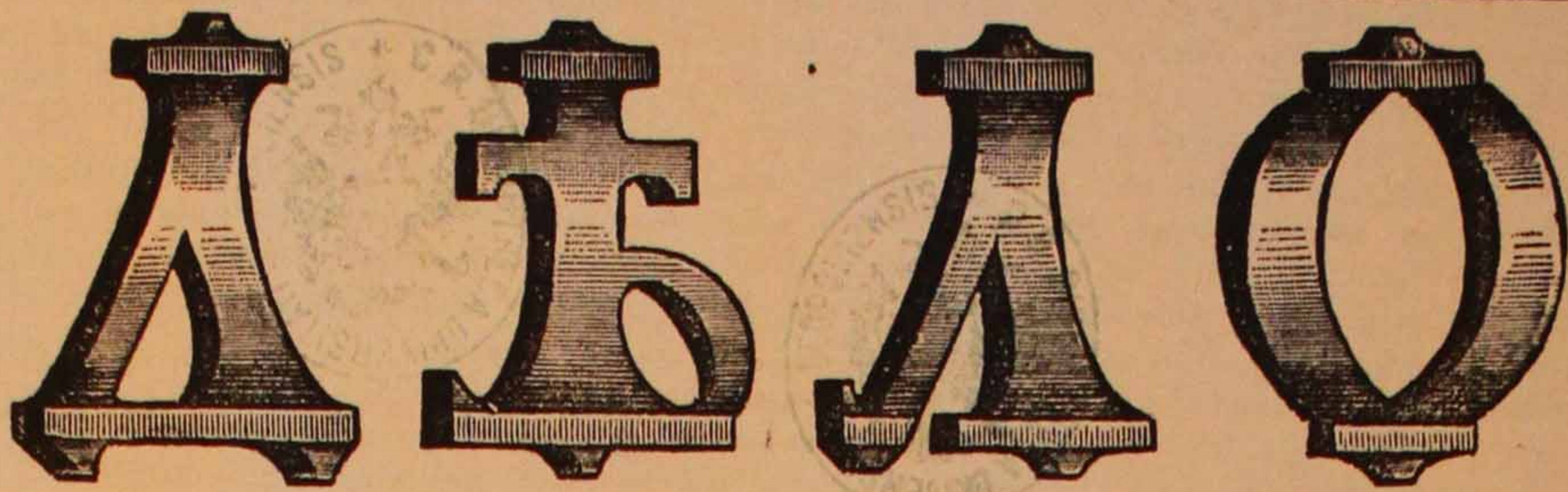

Выходитъ во Львѣвъ **Що Вторника, Четверга и Суботы** **Губернскихъ свѣтъ** о 4-й год попол. Литер. додатокъ **„Библиотекы найзнам. повѣстей“** выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакція, администрація и екопедія польз Ч. 44 улица Галицка. Всѣ листы, посылки и рекламации наложитъ порошлати по адресу: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка. Рублонъ не ввертаютъ только на поперодню засторо жезо. Поодинокое число стоитъ 12 кр. а. в. Оголошеня принимають по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣзъ одчоа строчки печатной. Рекламации поопечатаной вѣдѣть отъ порта. Предплату вложитъ порошлати франко (наилучшо поштомъ порошлати) до: Администрація часописо „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій:
 на цѣлый рокъ . . . 12 вр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на польз року . . . 6 вр. на польз року . . . 6 рубл.
 на четверть року . . . 3 вр. на четверть рок. . . 3 рубл.
 отъ дол. „Библиотекы“ . . . отъ дол. „Библиотекы“ . . .
 на цѣлый рокъ . . . 16 вр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на польз року . . . 8 вр. на польз року . . . 8 рубл.
 на четверть року . . . 4 вр. на четверть рок. . . 4 рубл.
 на самы додатокъ: . . . на самы додатокъ: . . .
 на цѣлый рокъ . . . вр. 5- на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на польз року . . . вр. 2-50 на польз року . . . 2 р.50к
 на четверть року . . . 1-25

Для Заграничя, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 18 вр.
 на польз року . . . 7-50 вр.
 на четверть року . . . 3-75 вр.
 отъ дол. „Библиотекы“ . . . на самы додатокъ: . . .
 на цѣлый рокъ . . . 19 вр. на цѣлый рокъ . . . 6 вр.

ВІІ. Читателѣвъ въ Россіи проинмо ма-ти на уважѣ, що въ вымовѣ **л=ji, ъ, ѣ=i, и** (въ серединѣ и на концѣ слѣвъ) **=ы, и** (на початку слѣвъ и по самогласныхъ) **=i, ъ** (на початку слѣвъ) **=vi.**

Нові проявы „pracy organicznej“.

Проектъ п. Вротновского о закладанно повѣтовыхъ и филиальныхъ касъ пожичковыхъ и щадницъ. (Докончисте.)

Дальше кричатъ нашѣ паны, а за ними и п. Вротновскій, що касы пожичковій по седахъ не повнятъ свои задачѣ, бо „грошѣ плѣвють по скриняхъ“, а тымчасомъ мужики тратять свои грунты. Конечно, п. Вротновскій говоритъ се такъ собѣ, на здогадъ буряскій говорить се такъ собѣ, на здогадъ буряскій, бо цифрового, фактичного матеріалу днѣ не має, такъ якъ доси нѣкто ще не здогадався владити докладну статистику тыхъ громадскихъ касъ пожичковыхъ и одѣвити ихъ дѣланье и шыльвѣ на экономичный станъ нашего селянства. А опираючися на поодинокихъ фактахъ, котрі доси дѣйшли до публичной вѣдомости, мы можемо бодай чи не съ большимъ правомъ нѣкъ п. Вротновскій сказати, що слова его *„небѣдстваній, коли навѣтъ не тенденційно несправедливѣ“*. Мы можемо вказати п. Вротновскому громады, въ котрыхъ грошемъ громадскимъ господаруея такъ добре, такъ совѣстно и для громады користно, що рады повѣтовій при теперѣшней системѣ певно и за сто лѣтъ такъ господарувати и столько хѣсна мужикамъ робити не будутъ. Мы вкажемо ему только на такій загально вѣстній примѣры, якъ Карлѣвъ Чесники, про котрі була бесѣда на другѣмъ Вѣчу и статья въ фелетонѣ „Дѣла“ сего року. Се, конечно, только поодинокі приклады, п. Вротновскій може сказати, що только вынятки, хочъ мы переконані, що такихъ вынятковъ нашлось бы въ Галичинѣ поважне число. Алежъ бо запытаймо, на чѣмъ опирае п. Вротновскій свой некористный вывѣдъ о громадскихъ касахъ пожичковыхъ? Зовсѣмъ въ вѣчѣмъ. Божѣ предѣ реченье, що помимо существованя громадскихъ касъ пожичковыхъ не перестаютъ мужики тратити своихъ грунтовъ, не може ту мати нѣякой ваги. Бо чи инше п. Вротновскій, *где именно ширятся обдуженя и банкротство и лицитація селянскихъ грунтовъ?* Може именно въ тыхъ громадахъ, котрі не мають касъ пожичковыхъ? Мы твердимъ се и рѣчею п. Вротновского есть, съ автентичною статистикою въ рудѣ переконати насъ, що се неправда. Та только задача его буде троха потяжка, бо ему прийдеть выказати не только то, чи въ котрыхъ селахъ маючихъ касы пожичковій мужики тратять прото дальше свои грунты, але такожъ, чи тѣ касы пожичковій мають на столько силы, чтобы сему въ каждѣмъ разѣ запобѣгти, чтобы вдоволати всѣ кредитовій потреби селянъ. Та и сего не дозвѣтъ: колибъ навѣтъ вгромаджены до тыхъ рубрикъ цифровой матеріалъ и выказавъ додѣльно вадливѣсть теперѣшнихъ громадскихъ касъ пожичковыхъ, то всежъ таки потрѣбно бы доконче въ иншихъ рубрикахъ выказати рѣвно додѣдно, кѣлько користи принесли и приношеть они народови, кѣлько селянскихъ господарствъ они поратували, поддвигнули, охоронили отъ руины и банкротства. А въ другѣмъ боку треба бы хочьбы приближенымъ рачункомъ, выведенымъ на основѣ фактичного, и не опативного стану теперѣшнихъ радъ и вѣдѣльовъ повѣтовыхъ выказати, що користь въ вѣбрныхъ повѣтовыхъ касъ пожичковыхъ для каждой поодинокой громады и для цѣлого повѣта буде больша, нѣжъ въ дрѣбныхъ, але многыхъ касъ громадскихъ, и дати гарантію, що грошѣ въ тыхъ касахъ будутъ безпечнѣйшій, нѣжъ по громадахъ. Бо — чейже не треба вамъ сего й говорити, п. Вротновскій, и яко директоръ банку кравого вы се й самі здо-

рові знаете — мы нынѣ живемо въ часахъ епидеміи дефрвдаційной, котра — жалъ сказати — не обминае навѣтъ касъ повѣтовыхъ, анѣ щадницъ, анѣ нѣякихъ привилеѣванныхъ, народныхъ чи и кравыхъ банковъ. А се, якъ знаемо, дуже неприлична и фатальна справа — така дефрвдація, а кто грошѣ мае, най же ихъ тримае, а то украдутъ и не отдадутъ! „Obiarność obywatelska“ — може бути що и дуже гарна парсона — мы, признаемъ, поки-що не мали той чести бачити ви въ лица, — але щобъ только она счотѣла намъ въ критичной хвили показати „задняя своя“, такъ якъ се зробила въ Стрюю и въ иншихъ „градахъ страны сея“. А тутъ вже, коли на те войде дѣло, то мусимо вамъ признатися, що мы далеко больше рѣшилисьбы довѣрити свои грошѣ касирамъ и контролерамъ мужикамъ, анѣжъ всякого рода повѣтовымъ Рембертовскимъ, котрі дуже вручно умѣють складати рахунки и — купувати билеты до Америки...

Та й що ту впрочѣмъ довго говорити? Мы надѣмось выказати читателямъ „Дѣла“ при розборѣ дальшихъ точокъ проекту п. Вротновского, що *проектъ той прямо обчислений на обдѣранье и шкодоу громадъ, а до того не дае зовсѣмъ нѣякой поруки за цѣлѣсть ихъ теперѣшнихъ капиталовъ*, але натомѣсть цѣль его есть — сконцентрувати мужицкій грошѣ въ банку кравомъ, котрый, якъ каже самъ п. Вротновскій, не есть для мужиковъ, але, вѣстно, для большыхъ посѣлостей и капиталистовъ. Така наша думка о томъ проектѣ — дай Боже, щобъ несправедлива и кривдяча для п. Вротновского, дай Боже! — бо мы дуже лѣкаемось, що проектъ той — буде принятый большестею нашего сойму!...

Переглядаймо дальше проектъ п. Вротновского.

§. 4-тый того проекту говоритъ, що „съ хвилею утворена каждой повѣтвовой касы пожичковий и щадницѣ перестаютъ по всѣхъ громадахъ того повѣта существовати всѣ касы пожичковий, бо всѣ ихъ актива и пассива переходятъ на *выключно власность** повѣтвовой касы пожичковий, котра буде могла дорогою *администраційной ескекуции* (§. 14) стянути тѣ квоты, якій громадска каса ровнозначила громадынамъ. Повѣтвова каса пожичкова буде (§. 5) отъ тыхъ забраныхъ въ громады капиталовъ платити громадѣ процентъ въ рѣвнѣхъ пѣвронныхъ ратахъ въ долу. Высокѣсть стопы процентовой означуе що три роки выдѣль краевый; на першій три роки п. Вротновскій предкладае платити громадамъ, а такожъ тымъ людямъ, що складати будутъ въ тѣй касѣ свои грошѣ до щадницѣ, по 4%, а только отъ капиталовъ громадскихъ, котрі не належали до касы пожичковий (облигацій и т. д.) 5%. За то пожички предкладае п. Вротновскій давати не на менше, якъ на 7%. И се має бути дешевый и приступный кредитъ! Пригляньмося ему троха ближе.

Богомъ а правдою кажучи, вже само закладанье тыхъ повѣтовыхъ касъ есть чистѣ кредитовою операцію: повѣты жичать отъ громадъ капиталъ и то на доволѣ нивкій 4 процентъ. Громады, котрі доси выжичували той капиталъ у себе самѣ, дома, брали отъ него по 6%, — значить по 2% прийдеть имъ теперъ тратити для гарныхъ очей повѣнту. Але на томъ не конецъ. Припустѣмъ на примѣръ, що якийсь громадянинъ хоче заратуватися въ тѣй касѣ пожичковій. Давнѣйше, коли каса была въ своей громадѣ, днѣ ишовъ въ недѣлю по полудни до радницѣ, вышукувавъ собѣ двоухъ ручителѣвъ, выставлявъ

* Въ своей онѣгдашней мотивованю сего проекту въ соймѣ п. Вротновскій на перекорѣтъ повоинимъ выразнымъ словамъ застерѣгався, що не хоче черезъ то нарушувати права власности громадской, тымъ больше, що проектъ его запевное (?) громадамъ по якѣмъ часѣмъ зворотъ вохъ перенятыхъ до повѣтвовой касы капиталовъ. Обѣцая панъ кожухъ, тепле его слово!

скриптъ, плативъ стемпель и дѣстававъ грошѣ. Теперь буде не такъ. Репрезентація повѣта и каса повѣтвова вже не въ своей громадѣ, але въ мѣстѣ повѣтовомъ, неразъ 2, 3, 4 и больше миль отдаленѣмъ. На хѣдъ тамъ и оттамъ прийдеть стратити ему що найменше одинъ день. Ба, алежъ ручителѣвъ певно и теперь буде треба, бо въ повѣтѣ его не знаютъ; значить, прийдеть ити не ему одному, але само-третому. Тай ще одно: въ недѣль и въ свята, а ще въ полудня, урядовыхъ годинъ въ повѣтахъ не ма, — на такій дѣла прийдеть выбирати робучій день. И отъ маемо три дни робучій страченій для пожички: ручителѣмъ прийдеть за нихъ заплатити, а кошта подорожи крѣмъ того. Припустѣмъ, що селянинъ хоче жичити 10 вр., (бо вычяйно найчастѣйше выжичують въ касы громадской 10—20 вр., рѣдко коли больше, часто меньше). На самѣмъ вступѣ маемо коштъ его — 3 робучій дни = 3 вр., дальше трактamentъ и коштъ подорожѣ вѣзмѣмъ 30 кр., стемпель 15 кр., а „отъ рубли“ секретареви повѣтовому за написанье скрипту довжного нехай лишъ 5 кр., то маемо вже такой результатъ, що мужикъ жичить въ касѣ 10 вр., а дѣстае до кишень властиво лишъ 6 вр. 50 кр., за котрі мусить заплатити ще 70 кр. проценту. И отъ маемо „дешевый и приступный кредитъ“ — 42%! Якъ вамъ се подобае? Правда, що коли мужикови нашому не помогли доси лихва и банки, то поможе ему ажъ п. Вротновскій съ своими повѣтвowymi касами!

Але може мы помылились въ рахунку, може п. Вротновскій не думаетъ такъ дуже руйнувати нашихъ селянъ своимъ дешевымъ и приступнымъ кредитомъ? Може бути, бо п. Вротновскій въ §. 9. своего проекту згадуе щось о якихъ цензорахъ, мабутъ то таксаторахъ чи що, при котрыхъ удѣль выдаватися будутъ пожички. Той § 9. есть впрочѣмъ и подѣ многими другими взглядами такъ куріозумъ, яке певно и въ горячковѣмъ снѣ лѣдво кому моглобы приснитись, для того мы наведемо дословно его почаковый и кѣнцевый уступы, щобъ дати належите понятые о праводавчѣй умѣлости и консеквенціи п. Вротновского. „Пожички, говоритъ въ томъ параграфѣ, удѣляются будутъ въ касахъ повѣтовыхъ не иначе, якъ при удѣль цензоровъ, выбираныхъ въ одной третѣй части политичною властеею повѣтвovou (староствомъ), въ одной третѣй выдѣломъ повѣтвovымъ, а въ одной третѣй веъмѣ громадами повѣта.“ „Але въ повѣтахъ, въ котрыхъ есть зарядъ повѣтvый „Kółek rolniczych“, громады выбирати будутъ цензоровъ въ листы кандидатѣвъ, предложеню зарядомъ тыхъ „Kółek“ въ числѣ три разы большѣмъ надъ то, кѣлько ихъ мае бути выбираныхъ.“ Наша народна припѣвка говоритъ, що чортъ тѣшитяся, коли где надыбле суху вербу; я думаю, що й десять сухихъ вербъ не моглобы ему зрѣбити такой утѣхи, якъ отсей одинъ безглуздый §. въ проектѣ п. Вротновского. Що се все має значить? Кто и по що суть тѣ цензоры? Сего мы въ проекту п. Вротновского не можемо выровумѣти, а въ догадки пускатися — страшно. Може то они мають заступати мѣсце тыхъ нынѣшнихъ ручителѣвъ, о котрыхъ у насъ выше была мова? Въ такомъ разѣ приходилосьбы ихъ выбирати що найменше по двоухъ въ каждой громадѣ повѣта и свалити на нихъ поруку за всѣ въ той громадѣ вятаный пожички, що булобы подѣ взглядомъ финансовымъ чистѣю нѣсенѣтницею, а подѣ взглядомъ господарскимъ для цензоровъ чистѣю руиною, — а въ уложеного нами выше рахунку не уймалобъ и цента. Або може се мають бути урядовій таксаторы, котрі обовязані бодай оглянути маетокъ каждого пожичачючого, чи представляе днѣ достаточну гипотеку для пожички; алежъ тогда кошта поступованя будутъ ще больше, анѣжъ мы вычислили. А вже що до выбору тыхъ преслав-

ныхъ цензоровъ, то намъ по просту голова крутится. По що ту примѣшане п. к. староство? по що „Kółka rolnicze“? Що обѣ тѣ институты мають за дѣло до „дешевого и приступного кредиту“? Се або щось такъ хитре и подступне, що мы й догадаться не можемо, або — сердечно наивно.

Зъ тыхъ „приступныхъ“ пожичокъ за дешевымъ 42%-томъ користати може (§ 10) каждый селянинъ (о певно!), але селяне тыхъ громадъ, котрі дали фонды до повѣтвовой касы пожичковий, мають першенство. Спасибѣтъ за ласку! Се першенство лежить въ томъ, що платять посередно не 42%, а 44%, коли числимо 2% тои утраты, яку громада поносить черезъ улыкованье своихъ капиталовъ въ повѣтвовой касѣ пожичковій.

Зарядъ тыхъ касъ выбирае (§. 8) репрезентація повѣтвова, а директора именуе выдѣль краевый. Контролю веде таяжъ репрезентація повѣтвова. Громады, котрыхъ грошѣ вложили ту касу, до варяду анѣ контролѣ мѣшатися не смѣють! Се не ихъ дѣло, — ихъ дѣло — дати грошѣ, а тамъ вже що кому до того, куды они подѣются! Вы, громады, сидѣтъ тихо, не рыпайтесь и чекайте собѣ во имя Боже на — чистый выскѣ! Благодать приде вамъ сама „на грунтъ“. А за цѣлѣсть вашихъ грошей ручить вамъ (§. 13) „цѣлый маетокъ касы повѣтвовой“, т. е. тѣжъ самі ваші грошѣ, а „колибъ той маетокъ показався невыстарчающимъ“, т. е. коли бѣ тѣ ваші грошѣ пропали и щезли, то ручить „гварантія цѣлого повѣта“, т. е. ручите вы самі! Се треба такъ розумѣти: доки грошѣ въ касѣ суть, доти грошѣ ручать за себе; а якъ грошѣ пропадутъ, то вы будете мусѣли вложити ихъ на ново! Поняли?

Але пора по всѣхъ тыхъ гѣркихъ пигулкахъ и меду крыхѣтку лызнути и п. Вротновскій подае вамъ его въ видѣ чистого выску (§. 12). Чистый выскѣ повѣтвовой касы пожичковий дѣлится на чотыри части: одна четвертина иде на вытворенье засобового фонду, двѣ четвертины на побольшенье закладового фонду, а послѣдна четвертина складаея до банку кравого, чтобы по кѣлькадесяти чи кѣлькасотъ лѣтахъ, коли въ тыхъ четвертинѣхъ и плавучихъ въ нихъ процентѣвъ наскладаетя така сума, якъ та была, котру вывѣтъ первѣстно повѣтъ въ громады, щобъ та сума тогда могла бути громадѣ въ цѣлости навадѣ звернена. Дальшій уступы сего параграфу пришеуютъ, що тогда громада повинна буде съ тою сумою зрѣбити. Очевидна рѣчь, що тогда каждая громада даруе припадаючу на ню суму п. Вротновскому, бо предѣ до того часу матеріалъный и моральный добробытъ и въ загаль цѣмъ „obywatelenie wlościac“ до той степени поднесѣся, що громада анѣ тыхъ, анѣ нѣякихъ другихъ грошей зовсѣмъ не буде потребувати. А до того часу „блаженній надѣющися, яко тѣхъ есть царствіе небесно“.

(Дальше буде.)

Еще о польскихъ юбилейныхъ торжествахъ.

Русины, якъ вѣстно, постановили були не брати зовсѣмъ нѣякой участи въ польскихъ юбилейныхъ торжествахъ, а то не для того, чтобы не признавали заслуги королю Сѣвскому, або чтобы перешкаждали Полякамъ святкувати роковины славы своего короля, — але для того, що въ нынѣшнихъ обставинахъ и отношеняхъ мѣжъ Русинами и Поляками — Русины только скомпромитувалибы себе и наравлялибы були свою народну честь и повагу, колибъ были сидѣльно съ Поляками въ Краковѣ, во Львѣвъ и пр. святкували ихъ юбилей. Нынѣ, по сконченыхъ вже торжествахъ, можемо ствердити, що галицкій Русины, въ загаль вѣявши, не взяли въ нихъ участи. Польскій газеты въ своихъ справозданяхъ подносили съ особеннымъ натискомъ факты, що ру-

К. М. ВОЗНЯКЪ

во Львовѣ, при ул. Орменской ч. 6

(Напротивъ „Народнаго Дому“)

перушае:

для П. П. Учителѣвъ и Учениковъ

всѣякія приборы шкѣльній

яко то:

папѣръ, зошиты, нотатки, пера, чернила, ручки, оловцѣ, каламаръ и пр.

по цѣнѣ значно дешевѣй, якъ где инде и въ наилучшомъ родѣ.

ул. Орменська ч. 6.

КОЗАРЬ

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Книжочка I.

Выбѣръ найкраснѣйшыхъ поевій Шевченковыхъ для молодежи руской (сторѣвъ 96) съ портретомъ поэта и вступнымъ словомъ.

Одинъ примѣръникъ сброшурованый коштуе 30 кр. (съ почт. пересылкою 35 кр.) — оправленый въ полотно 40 кр. (съ почт. перес. 45 кр.)

Кто купуе наразѣ 9 прим. за готовку достаетъ 1 даромъ. Замовляти можна черезъ редакцію „Дѣла“, „Зорь“, „Батьківщини“ и „Нового Зеркала“.

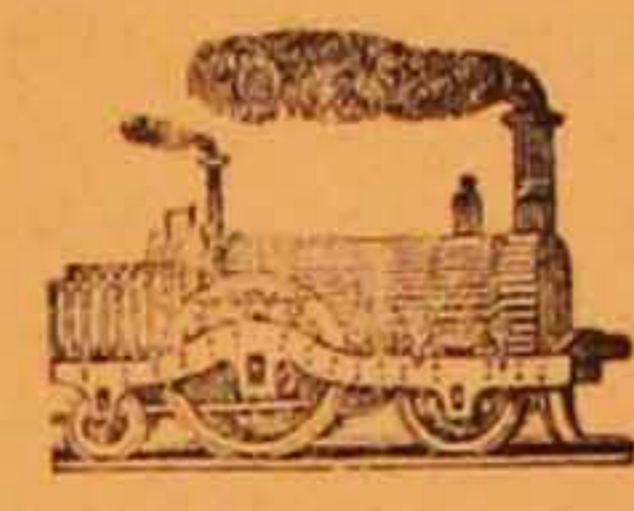
Свѣчи церковній
чистѣ, безъ домѣшки земного вѣску и другою суррогату поручае
ТОРГОВЛЯ
Кароля Баллабана
пѣдъ Золотымъ Когутомъ ул. Галицка ч. 396.
Штуки по 2 ф., 1 1/2 ф., 1 ф., 3/4 ф. и 1/4 ф., по 54 кр. за фунтъ.
Продаючи тѣлько добрый товаръ оголошую якъ найристочнѣйшій цѣны и запрошую для того Вл. Кляръ спроваджувати свѣчи лѣшь зъ мои торгвѣль. (9—?)

АНТ. ЩЕРБА
МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ
во Львовѣ, при ул. Коперника ч. 5. має честь поручити Вл. П. Публиці и Вл. Духовенству свою **РОБОТНЮ МУЖЕСКОЮ ОДЕЖИ**
пѣсла найновѣйшой моды, зъ наилучшихъ товарѣвъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрямуючи яко Ручинъ о ласкавій взгляды Вл. П. П. Публики и Вл. Духовенства, поручае ласкавому покровительству.
Всѣ ласкавій замовленія виконуються въ найкоротшомъ часѣ. (10—12)

Товариство ц. к. уприв. желѣзницѣ Львовско-Черновецко-Ясскою.

(Линіи Австрійскій).

Ч. 19.612.

Зниженье цѣны ѣзды

для особѣ удающихся до Вѣдня, чтобы звидѣти межинародну выставу електричну и историчну.

Для можливого улекшена подорожи, чтобы звидѣти межинародну выставу електричну, а такожъ историчну въ Вѣдни, будутъ выдаванъ въ дняхъ низше наведенныхъ, а то на стациі въ Сучавѣ до поѣзду посѣшного Нрѣ 2., а на стацияхъ въ Черновцяхъ, Коломыѣ и Станиславовѣ до потягу особово-товарового Нрѣ 6, безпосередно билеты на ѣзду

до Вѣдня и съ поворотомъ

въ вагонахъ II. и III. клясы по заниженыхъ цѣнахъ.

Таки на стациі въ Сучавѣ набутіи билеты уповажняютъ лишь на просторони Сучава-Черновць до ѣзды посѣшными поѣздами, на дальшой же просторони, а именно въ подорожи до Вѣдня, лишь особово-товаровымъ поѣздомъ Нрѣ 6. въ Черновец до Львова, дальше локальнымъ поѣздомъ Нрѣ 16. желѣзницѣ Кароля-Людвика зѣ Львова до Кракова и наконецъ окремо на тую цѣль заведеннымъ поѣздомъ особовымъ желѣзницѣ Пѣвнѣчной зѣ Кракова до Вѣдня, котри то поѣзды зѣстають въ получено съ особово-тигаровымъ поѣздомъ Нрѣ 6. нашої желѣзницѣ.

Часъ ѣзды и цѣны ѣзды зѣ поодинокихъ стациі суть слѣдующіи:

Выездъ		Часъ выѣзду		Цѣны ѣзды до Вѣдня и назадъ, разомъ съ нажитостею оземлевою			
въ Пятницю дня 5., 12. и 19. жовтня с. р.				II. кляса		III. кляса	
		год.	мѣн.	зр.	кр.	зр.	кр.
Зѣ Сучавы	полудне	12	29	51	82	31	76
Зѣ Черновець	по полудни	3	15	47	48	29	22
Зѣ Коломыѣ	вечерь	6	33	44	10	27	24
Зѣ Станиславова	вечерь	9	16	41	36	25	64

Пріѣздъ до Вѣдня на дворець пѣвнѣчной желѣзницѣ наступитъ въ недѣлю дня 7, 14 и 21 жовтня о годинѣ 8 минутъ 55 рано.

1. Часъ ѣзды вызначеный послѣ пеншенского, часъ пріѣзду до Вѣдня послѣ праского годинника.
2. Билеты по цѣнѣ ѣзды высше вызначенѣй уповажняютъ до ѣзды туда и назадъ.
3. Билеты ти мають важность на 14 днѣвъ, въ протягу котрого то часу треба назадъ повернути.
4. Дѣти въ вѣцѣ до 10 лѣтъ перевозитися будутъ въ той способѣ, що за двое дѣтей буде оплачуватися одинъ билетъ дѣтчиной клясы вагоу. Оуда дитина въ томъ вѣцѣ може ѣхати съ дорослою особою другою клясою за однимъ билетомъ другою клясы а 1 билетомъ третей клясы, — а третей клясою за 1 билетомъ другою клясы.
5. На каждый билетъ того рода можна перевести 25 килогр. пакунку бесплатно.
6. Поворотъ зѣ Вѣдня зѣ двѣрца желѣзницѣ пѣвнѣчной може наступити лишь въ протягу повисше выказаной важности билету ѣзды кождаму особовымъ або мѣшанымъ поѣздомъ. Уживати посѣвннхъ поѣздѣвъ при поворотѣ дозволено тѣлько на просторони Черновець-Сучава и то выключно лишь тымъ подорожннмъ, що вертають зѣ Вѣдня до Сучавы и до Черновець прибули поѣздомъ Нрѣ 5.
7. Перерва въ подорожи туда або назадъ не дозволена.
8. Урашася, чтобы болѣй товариства, удающихся тыми поѣздами до Вѣдня, г. вѣдомили о томъ днѣмъ впередъ начальника стациі

Вѣдѣнь въ вересни 1883.

Рада Завѣдуюча.

Зѣ друкарнѣ Тов. им. Шевченка пѣдъ зар. К. Беднарковъ

публичныхъ не брали участя въ агитаціяхъ и розрухахъ антисемитскихъ. Учителѣ, котри не послушавши оного наказу, повинни бути сейчасъ усунені зъ посадѣ. Министеръ выдавъ се розпорядженье длтото, що мѣжь учителями проявлялося доса горячій антисемиты.

— Ц. к. Судъ повѣстовый въ Щирци надѣслать намъ спростованье, въ котромъ заявляе, що розирава въ справѣ свѣщеника зѣ Поляны (гл. ч. 103 „Дѣла“) ѣбулася не 20, але 27 л. вересня, отже не въ руке свято. Послѣ нашихъ информаций се заявленье есть згѣдне съ правдою. Виравдѣ первѣтно черезъ помылку бувъ терминъ вызначеный на 20-го, але опѣоля ц. к. судъ самъ, спостерѣвши помылку, доброохотно еи справивъ, що зѣ признаьемъ стверджуемо.

Вѣсти епархіальній.

Зѣ АЕпархіи Львовской.

Завѣдательства получили: о. Іоанъ Воевудка завѣдательство Якубѣвки дек. жукѣвского; 2) Володим. Левичій завѣдательство Суходоль, дек. перегианского.

Завѣдані до каноничнои институціи оо. 1) Айталъ Билинечвичъ на Знесѣнь; 2) Мих. Баранъ на Бзювицу.

На конкурсъ розписана зѣ речинцемъ до 22 л. падоласта парохія Пониква велика, дек. бродского наданя приватного.

Въ пропозицію приняті: I на Августѣвку, дек. бережанского оо.: 1. Мих. Громничій зѣ Нечичова, 2. Сильв. Ленкій зѣ Поручина. 3. Ант. Рудничій зѣ Козѣвки; въ ошѣхъ: 4. Ник. Стрѣльбицкій зѣ Яновскъ, 5. Мелит. Вланицкій зѣ Ушковецъ, 6. Викт. Гарухъ зѣ Грабово, 7. Володим. Козѣровский зѣ Марковецъ, 8. Юл. Габруевичъ зѣ Махновець. II на Высѣчку, дек. кудрынецкого: 1. Ив. Ляторовскій зѣ Салогова, 2. Тома Березовскій зѣ Журавна, 3. Ив. Рудничій зѣ Выѣчки; въ ошѣхъ: 4. Стан. Царъ зѣ Залѣщикъ, 5. Нест. Сосевичій зѣ Горошово, 6. Володим. Озаревичъ зѣ Белелуѣ. III на Доляну дек. перегианского: 1) Іосифъ Лопатынскій, сотр. при Успенской церквѣ во Львовѣ, 2. Мих. Калинецъ, завѣд. Болехова, 3. Гавр. Ступницкій зѣ Сѣвца; въ ошѣхъ: 4. Мих. Рокшевичъ зѣ Доляна, 5. Зепонъ Сѣменовичъ зѣ Рахнѣ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Левъ Серона, парохъ въ Подберѣзцахъ, упокоився дня 23 л. вересня оего року. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Русскій народный театр. Въ недѣлю 11 (23) с. м. зѣбралася доволѣ численна публика (мѣжь нею и троха селянъ) въ сали театральній въ Тернополя, где въ першій разъ руске товариство драматичне поставило на сцену 5-актову драму Дениса зѣ надѣ Серета п. з. „Настася“. Творъ сей зѣветный публицѣ руской зѣ выданя печатного, що появилось ще въ 1872 р. у Львовѣ, а по-звалъ проф. Ом. Огоновскій напечатать тогожъ року основный его разбѣръ критичный въ „Правдѣ“ (V рочникъ), тому були мы велимъ цѣкавіи, о окѣлко увагляднено справедливй замѣты рецензента при новѣй инсценизаціи сей драмы та якъ она предѣставитя на ошѣхъ. Отже замѣтимо загално, що во все ще зроблено и справлено, щобъ драма була оправдешнымъ зеркаломъ и образомъ формѣ и выразу XII столѣтя. Такъ на пр. задержано новѣйшій титулатуры „Благородіе, Величество, Ваша Свѣтлѣсть, Ваша Ясновѣсть“, незвѣстий въ XII в. Зѣстали такожъ безъ змѣны діалоги Ольги съ сыномъ Володимиромъ (дѣя II, ява 1) и зѣ Святополкомъ (дѣя II, ява 2), въ котрыхъ не бачимо княгинѣ и князѣвъ XII ст., лишь начебы лайку и розговори теперѣшныхъ мужикѣвъ. Не слѣдно тамъ, якъ справедливо замѣтивъ проф. Ом. Огоновскій, „того вышого тону, який князятъ, хочъ и якъ лукавннмъ, конечно годатся“. За те попропускано и попереставлявано гдѣякі сцены, а именно пѣоля сцены 2-ои (дѣя I) слѣдуе заразъ сцена I (дѣя II), а сцена 3 дѣя I-ои поставлена ажъ по ошѣхъ 2 (дѣя II-ои). Сцена 4 дѣя I-ои и сцена 1 дѣя III-ои, сцена 1 и 2 дѣя IV-ои и конецъ сцены 6-ои (стор. 63) дѣя IV-ои ѣтнали зѣвѣтъ; по части змѣнено сцену 4 и 7 дѣя IV-ои. Послѣ сцены 5-ои въ IV-ѣй дѣя слѣдуе заразъ сцена 7, а по нѣй сцена 6. Змѣны ти вышшли на користъ сценячного предѣставленя. Можнабъ такожъ пропустити спѣвѣдъ прилюдну Настасѣ передъ старцемъ. Закѣнченье драмы вынадалобъ такожъ переробити. Коли бо народѣ опалъ въ ошѣхъ головну виновницю драмы, Настасю, незвѣстно, що сталося зѣ Святополкомъ, тымъ невеселымъ интрагантомъ, котрый зворушивъ весь народѣ противъ князя и довѣвъ его любку до такого страшного конца, — днѣ выходитъ зѣвѣтъ безкарно. Замѣтимо наконецъ, що належалобъ и пѣдъ взглядомъ языка справити сей творъ, а именно заступити разячіи полонизмы чисто-русскими выражениями (на пр. пробачу — прощѣ, заосада — засѣдка, зволокѣ), можнабъ пропустити або змѣнити перекручене зѣ вѣмецкого „Бердо“ въ пѣсни ночного сторожа. Колибъ переведено всѣ ти змѣны, то Настася при стараний игрѣ артистѣвъ моглабъ ще довогъ держатися въ репертуарѣ нашего театру. Сценячне предѣставленье вышло во загалѣ добре, гардероба и выстава були хороши и ѣтповѣднѣ. Однакъ позволюмо собѣ поробити замѣтки про гдѣякі подрѣбности въ игрѣ сценячной. Такъ зѣдасъ намъ, що въ роляхъ Наоста

Послѣдна вѣдомѣсть.

Парижъ. Дня 1 л. жовтня король испанскій Альфонсъ пріѣхавъ 29. вересня до Парижа. Тутъ вже зѣ самой подорожи короля до Нѣмеччины не дуже было задоволенъ, а коли же рознеслася вѣсть, що король зѣоставъ именованый властителемъ полку уланѣвъ, котрыхъ гарнизонъ стоить въ Штрасбургѣ, неприхильность для короля стала вже прибрити великй розмѣры. На вѣдомѣсть, що король пріѣде до Парижа, почала праса розбирати тую подорожъ зѣ всѣхъ сторѣнъ, при чѣмъ беспощадно нападала на короля за его зближенье до Нѣмеччины. Ся напады не позѣстали безъ выдѣву и на шариску публицу. Коли отже король пріѣхавъ и повитанный черезъ президента ошѣвъ съ нимъ до кариты и рушивъ зѣ мѣсца, пѣднявся зѣ посередѣ товпы страшенный крикъ и овиоге, а накликуванье „A bas l'italien“, „A bas Alphonse“ ставали чимъ разъ частѣйшими. Конѣ рушили галлопомъ и не задержались ажъ передъ палатомъ. Коли пѣзѣвши король ѣхавъ до президента, повторилася тая сама сцена и якась женщина кинула навѣтъ парасолькою въ кариту. Передъ испанскою амбасадомъ приступивъ якисъ Испанецъ до короля и промовивъ такъ до него: „Простѣтъ В. Вел., що я въ имени испанского народа смѣю васъ просити, чтобы вы не выставляли на дальшій руганя.“ На то ѣтповѣвъ ему король: „Будьмо спѣкѣннй; ой люде це не цѣльй Парижъ, анѣ не цѣла Франція.“ Замѣтно, що при сѣй демонстраціи дѣсталася и минастрамъ, а навѣтъ и самому президенту. Коли президентъ пріѣхавъ на дворець желѣзницѣ, войско не презентовало передъ нимъ оружя и почувъсь крики: „Прочь съ Тонкиномъ!“ Випу тов демонстраціи приисують полиціи, котра вже на кѣлька днѣвъ передъ тымъ дѣзналася, що на пріѣздъ короля Альфонса приготуеся демонстраціи и що демонстранты заосмотрюются навѣтъ въ свѣставки, а не зарядила ѣтповѣдннхъ средствъ осторожности.